

Бон. Отговорися, немашъ ли извѣстіе?

Іев. Удивлявамся, какъ ти наумѣвать такива работы, и какъ ты ги вѣруваши.

Бон. Милордъ Артуръ не бѣше ли заедно съ иея? (сосъ гнѣвъ.)

Іев. Да, бѣше. (сосъ нѣкой [страхъ].)

Бон. Какво убо ся удивляваши?

Іев. Удивлявамся за оныя конъ-то ти казаха че быле самички.

Бон. Че кой другъ присутствуюцій бѣ?

Іев. Азъ Господарю, и бѣхъ всегда съ очы отворены и съ ушы распѣнати.

Бон. Нека е; кажи ми убо какво говориха по между си?

Іев. (Каковъ діаволъ имамъ да му кажа?) Говориха различны работы, конъ-то сега никакъ не помни.

Бон. Не си ги чула убо. И така лажиши.

Іев. Е, почти въ разгнѣвеніе мя полагашъ говориха заради работы никаквы.

Бон. Но какво?

Іев. Що знамъ азъ? за моди, дрехи и други такига.